

Arrest

**nr. 345 918 van 29 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 25 september 2021 binnenkwam, diende op 27 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 juni 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 25 juni 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/09/2021

Overdracht CGVS: 26/11/2021

U werd op 23 april 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.40 tot 17.40 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat Meester Catherine SMEKENS loco Meester Juliette RICHIR was aanwezig van 13.50 uur tot 17.40 uur.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Abgal, subsubclan Harti Abgal. U bent geboren op [...]04/1995 in het dorp War Mahan en verhuisde kort daarna met uw moeder en stiefvader naar Cali Afrax, in het district Ceel Dheer, regio Galgaduud.

Uw stiefvader, tevens uw oom, behoort tot de Wacisle-clan. Hij is ook een geheim Al-Shabaab-lid en behandelde u slecht. U moest mee helpen de geiten te verzorgen en hoeden, maar werd bijvoorbeeld 's nachts wakker gemaakt om een verloren geit te zoeken. Toen u veertien jaar oud was, regelde uw stiefvader uw (eerste) huwelijk met een man uit zijn clan. U was nog niet op huwbare leeftijd, maar zag dit huwelijk als een uitweg omdat u slecht behandeld werd door uw stiefvader. Deze man, A.I [...], behandelde u nog slechter dan uw stiefvader. U werd regelmatig geslagen, verkracht en zelfs verwond met een mes. In 2011 werd u zwanger van uw zoon.

Uw man was een gevestigd lid van Al-Shabaab en verliet vaak het dorp om te gaan strijden en om trainingen te geven aan andere strijders. Uw man was vaak voor lange tijd weg, waardoor u alleen was en ook alleen diende te bevallen. Omdat u geen nieuws kreeg van uw man en hij jaren weg bleef, vroeg u in 2014 de scheiding aan. Die scheiding werd geregeld door de rechtbank van Al-Shabaab. De toenmalige leiders keurden de scheiding goed omdat uw man nog steeds niet teruggekeerd was.

U ging opnieuw bij uw moeder en stiefvader wonen, waar u ook ondersteund werd door uw neef. Hij zorgde financieel voor u en uw zoon. Eind 2019 hoorde u dat uw eerste man terugkwam in de buurt van Cali Afrax. In 2020 huwde u met uw neef. Kort daarna kwam uw eerste man terug naar Cali Afrax en beschuldigde hij u via een brief van overspel, waardoor u gestenigd moest worden.

Kort daarna in juni 2020 vertrok u samen met uw tweede man, zoon en moeder naar Ceelasha Biyaha om te vluchten van uw eerste man. Uw tweede man zette u daar af en vertrok naar Mogadishu om werk te zoeken. Sindsdien heeft u hem niet meer gehoord. Zelf zocht u werk en hielp u een familie met het huishouden en de kinderen klaar te maken voor school. Enkele maanden later kwam uw eerste man met enkele andere mannen u zoeken in het huis waar u werkte. U kon zich verschuilen en de volgende dag verliet u Somalië.

In augustus 2021 verliet u Somalië per auto naar Kenia, vanwaar u het vliegtuig nam naar een onbekend land. U kwam op 25/09/2021 België binnen en diende op 27/09/2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw tweede man maakte u een scheidingsakte (d.d. 05/02/2023) over waardoor u nu ongehuwd bent.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door uw eerste ex-man omdat hij u beschuldigt van overspel met uw tweede ex-man.

Ter staving van uw relaas legt u drie documenten voor: een kopie van de scheidingsakte van het huwelijk met uw tweede man (d.d. 05/02/2023), een medisch attest met beschrijving van uw littekens en een medisch attest VGV dat aantoont dat u faraonisch besneden bent.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er discrepanties bestaan tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ) en uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CommissariaatGeneraal (hierna het CGVS).

Bij de DVZ verklaarde u immers dat u heel uw leven in Cali Afrax hebt gewoond, tot aan uw vertrek in juni 2021 (Verklaring DVZ, p. 6 & p. 13). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u eerst dat u enkel in Cali Afrax hebt gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23-04-2024, hierna "CGVS", p. 6), maar later verklaart u dat u in juni 2020 naar Ceelasha Biyaha bent getrokken met uw moeder en kind, en daar vervolgens een jaar hebt verbleven (CGVS, p. 8 & 9). Gevraagd naar waarom u bij de DVZ niet vertelde over uw verblijf in Ceelasha Biyaha, verklaart u dat u dat niet kunt meetellen omdat u daar geschuld hebt en niet echt geleefd. (CGVS, p. 28). Het feit dat u deze tijd niet meetelt als leven omdat u op de vlucht was, is echter geen afdoend argument om deze woonplaats niet te vermelden bij de DVZ. Bovendien verklaart u zelf dat u in Ceelasha toch een jaar verbleef en meteen op zoek bent gegaan naar werk om u en uw familie te onderhouden, wat aantoont dat u meer deed dan enkel schuilen voor uw problemen.

Het feit dat u niet enkel in Cali Afrax verbleef is ook cruciaal voor uw asielrelaas, omdat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS uw asielrelaas ook verder uitdiept met bijkomende bedreigingen en problemen die zich in Ceelasha Biyaha hebben voorgedaan. Zo verklaart u dat uw ex-man A.I [...] enkele maanden na uw vertrek naar Ceelasha Biyaha is gekomen om u te zoeken en te doden. U verklaart dat deze nieuwe bedreiging voor u de rechtstreekse aanleiding was om te vluchten naar België (CGVS, p. 16). In die zin zouden deze elementen toch het vermelden waard moeten zijn. Het is dus buitengewoon opmerkelijk dat u tijdens uw eerste interview bij de DVZ helemaal niets heeft vermeld over deze gebeurtenissen. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u naast de kwestie dat u gezegd hebt dat u in Kenia hebt verbleven, maar dat u niet in detail kon treden over hoe u tot daar geraakt bent (CGVS, p.28). Het is bovendien extra opmerkelijk dat u daarna verklaart dat u dit wel wilde vermelden bij de DVZ, maar er niet de kans toe kreeg. (CGVS, p. 28). Toen u immers aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd hoe het interview bij de DVZ was verlopen antwoordde u eerst dat alles goed verlopen was (CGVS, p. 3). Gevraagd naar verdere opmerkingen over dit interview, herhaalt u uw problemen met uw stiefvader en man, maar haalt u nergens de problemen of gebeurtenissen uit Ceelasha Biyaha aan, noch dat u deze op de DVZ niet hebt kunnen aanhalen. Uitdrukkelijk gevraagd of u bij de DVZ alles kon vertellen wat u wou, antwoordt u bevestigend. (CGVS, p. 4). Gezien de door u verklaarde gebeurtenissen in Ceelasha Biyaha tot de kern van uw vrees behoren, is het dus uiterst merkwaardig dat u hierover niets vermeld heeft bij de DVZ. Deze vaststellingen doen het geloof in uw verklaarde problemen en vrees bij terugkeer sterk afnemen.

Bovendien dient ook opgemerkt te worden dat door deze weglating bij de DVZ uw verklaringen over het moment van uw vlucht uit Somalië sterk verschillen met wat u verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bij de DVZ verklaart u immers dat u in juni 2021 vertrokken bent, ongeveer twee maanden in Kenia verbleef en vervolgens na een doorreis op 25 september 2021 in België bent aangekomen (Verklaring DVZ, p 6 & 13). De verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS zijn heel wat onduidelijker op dit vlak. Zo verklaart u eerst dat u in augustus 2021 uit Somalië vertrok (CGVS, p. 11) en dat u negen maanden onderweg was. Gezien uw aankomst in België in september 2021 geregistreerd werd, kan dit niet kloppen. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u in die negen maanden ook de tijd meetelde waarbij u in Somalië op de vlucht was (CGVS, p. 28), maar dat komt dan weer niet overeen met uw eerdere verklaringen tijdens datzelfde onderhoud waarbij u verklaarde dat u een jaar voor uw vertrek naar België op de vlucht sloeg richting Ceelasha Biyaha (CGVS, p. 16). Uw inconsistente verklaringen over de timing van uw problemen en vlucht ondermijnen hierdoor wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede overtuigen uw verklaringen over uw scheiding en de daaruit volgende problemen met uw ex-man A.I [...] niet.

U verklaart dat u de scheiding hebt aangevraagd bij Al-Shabaab en in 2014 van hen de toestemming kreeg om te scheiden, omdat uw man lang weg was en niet meer voor u zorgde (CGVS, p. 24). Pas vijf jaar later keerde uw man terug naar Cali Afrax, waar hij u meteen beschuldigde van overspel omdat hij niet had toegestemd met de scheiding (CGVS, p. 25).

Nochtans verklaart u zelf dat de scheiding door de rechtbank van Al-Shabaab geregeld werd en dat uw ex-man een gevestigd lid van Al-Shabaab was (CGVS, p. 13). Het is dus zeer opmerkelijk dat uw man niet eerder op de hoogte was van uw scheiding. Wanneer u daarna gevraagd wordt of u geen bewijs had gekregen van uw scheiding, antwoordt u dat u geen brief hebt gekregen (CGVS, p. 25). Dit stremt echter met uw verklaring aan het begin van het persoonlijk onderhoud, waar u zei dat de AS-leider akkoord is gegaan om een document te tekenen dat aantoont dat u gescheiden was van uw eerste man (CGVS, p. 4).

Naast uw tegenstrijdige beweringen over mogelijke scheidingspapieren, is het ook niet aannemelijk dat in al die jaren niemand op de hoogte was van uw scheiding. Zo verklaart u dat uw scheiding reeds in 2014 werd geregeld door Al-Shabaab, maar dat er buiten de mensen die de scheiding regelden niemand op de hoogte was. Gevraagd of uw stiefvader op de hoogte was, antwoordt u ontkennend dat u hem dat niet kon zeggen, omdat hij niet akkoord zou gaan (CGVS, p. 25). Dat is op zijn zachtst uitgedrukt opvallend te noemen, omdat u eerder verklaarde dat ook uw stiefvader een lid van Al-Shabaab is (CGVS, p. 13-14). Hij regelde zelfs het huwelijk met uw eerste man (CGVS, p. 23). Bovendien verklaart u dat u na uw scheiding, en dus na vijf jaar

afwezigheid, opnieuw introk bij uw moeder en stiefvader (CGVS, p. 6 & 11), wat het wel heel onwaarschijnlijk maakt dat uw stiefvader in al die tijd helemaal niet op de hoogte was van de reden daartoe, namelijk uw scheiding. Dat wordt enkel versterkt doordat u stelt dat u na uw scheiding onderhouden werd door uw neef, met wie u daarna in 2020 in het dorp Cali Afrax getrouwd bent (CGVS, p. 26; Verklaring DVZ, p. 8).

Bovendien verklaart u dat uw stiefvader op de hoogte was van uw tweede huwelijk, maar het niet probeerde tegen te houden. Gezien u zelf beweert dat uw stiefvader niet wist dat u gescheiden was, is dit toch erg vreemd te noemen. Het is niet aannemelijk dat uw stiefvader een tweede huwelijk zou toestaan indien hij ervan uit ging dat u nog steeds getrouwd was met uw eerste man met wie hij uw huwelijk eigenhandig had geregeld (CGVS, p. 23). U verklaart bovendien zelf dat overspel bij Al-Shabaab gelijk stond met de doodstraf (CGVS, p. 14). Het gegeven dat uw stiefvader als lid van Al-Shabaab dit huwelijk, dat zijn eigen eerder geregelde huwelijk met uw eerste man ongedaan zou maken, niet probeerde te stoppen, zeker met een aanwezigheid van een rechtbank van Al-Shabaab in Cali Afrax, gaat sterk tegen alle logica in.

Ook de timing van uw tweede huwelijk roept nog meer vragen op. Zo verklaart u dat uw eerste man eind 2019 terugkeerde na een lange afwezigheid, en u vervolgens meteen beschuldigde van overspel (CGVS, p. 26). Uw tweede huwelijk vond echter plaats in 2020, nadat u al op de hoogte was van de terugkeer van uw eerste man. Nochtans verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud en tijdens uw interview bij de DVZ dat uw eerste man pas terugkeerde na uw huwelijk met uw tweede man (CGVS, p. 4. & Vragenlijst CGVS, p. 2). Gevraagd om dit te verklaren, zegt u dat uw man eerst naar de omgeving rond Cali Afrax was teruggekeerd, en pas na uw huwelijk tot in Cali Afrax zelf was afgezakt (CGVS, p. 26), wat geen overtuigende verklaring voor deze inconsistentie is. Er kan immers niet worden ingezien waarom uw eerste man in al die tijd zich niet in zijn eigen dorp zou rondbewegen of naar zijn huis zou terugkeren, zeker gezien Al-Shabaab er de macht had en de echtscheidingsperikelen die op dat moment speelden tussen u en hem (CGVS, p. 14).

Tot slot dient er ook opgemerkt te worden dat het verloop van uw scheiding, zoals geregeld door Al-Shabaab, niet overeenstemt met de landeninformatie daaromtrent. Daaruit blijkt immers dat Al-Shabaab niet alleen eerst probeert te mediëren in een huwelijk, maar waar mogelijk na een scheiding er ook voor zorgt dat de vrouw snel opnieuw huwt met een ander lid van Al-Shabaab (zie administratief dossier). U maakt echter geen enkel gewag hiervan tijdens uw verklaringen. Bovendien gebeurt het aanvragen van de scheiding niet zomaar: vrouwen gaan met hun problemen eerst naar een vrouwelijk hoofd van de gemeenschap. Als zij het niet opgelost krijgt, wordt de zaak doorgegeven aan een mannelijke leider van de gemeenschap. Pas als hij de zaak niet kan regelen, gaat men naar de rechtbank van Al-Shabaab. Nochtans verklaart u dat u naar een "rechtachtige" plaats bent gegaan waar ze mensen veroordelen. Specifiek gevraagd of u daar eerst met iemand anders over gesproken hebt, zegt u dat er niemand was om mee te spreken en gewoon naar hen bent gegaan (CGVS, p. 25). Ook dit ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Volledigheidshalve zijn uw verklaringen over de beëindiging van het huwelijk met uw tweede ex-man ook erg onduidelijk. Zo stelt u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud dat uw man u heeft afgezet in Ceelasha Biyaha, waarna hij vertrok om werk te zoeken in Mogadishu. Daarna hoorde u niets meer van hem (CGVS, p. 8). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat uw tweede man u een scheidingsakte heeft bezorgd via uw halfbroer met wie u in België samenwoont.

Daarnaast doen uw verklaringen over uw tweede scheiding alleen maar meer vraagtekens rijzen. Gevraagd naar de reden van uw tweede scheiding zegt u immers dat uw man moest scheiden van zijn moeder, omdat hij door u heel wat problemen kende die bleven aanhouden omdat hij met u getrouwd was (CGVS, p. 27). Deze redenen zijn evenwel niet aannemelijk daar er aan uw problemen geen geloof kan worden gehecht. Hierbij is het belangrijk om op te merken dat uw verklaringen over de scheiding ook haaks staan op de beschikbare landinformatie over huwelijken en scheidingen in Somalië. Uit deze informatie blijkt immers dat Somalische mannen zeer eenvoudig kunnen scheiden van hun vrouw. Het volstaat om de zogenaamde talaq uit te voeren: als de man drie keer tegen zijn vrouw zegt dat hij van haar scheidt, is de scheiding een feit (zie administratief dossier). Er is dus geen speciale procedure met bijhorende documentatie vereist. Toch deed uw ex-man de moeite om een scheidingsakte te verkrijgen en die vervolgens op te sturen naar uw halfbroer, en dat zelfs twee jaar na uw vlucht naar België. Hier dient trouwens nogmaals onderlijnd te worden dat het wel erg opvallend is dat uw ex-man weet dat hij de papieren naar uw halfbroer moet sturen omdat u bij hem verblijft, terwijl u eerder had aangegeven niets meer gehoord te hebben van uw ex-man.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, uw echtscheiding(en) die daaruit voortvloeiden en u dus geen reëel zicht biedt op uw werkelijk netwerk, heeft u evenmin aangetoond dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Wat betreft de opmerkingen van uw advocaat in verband met het risico op herinfibulatie bij terugkeer, dient te worden opgemerkt dat hier geen aanwijzing of aanleiding toe is. U koppelt hier zelf ook geen vrees aan bij terugkeer. Daarnaast vroeg uw advocaat om specifieke vragen te stellen indien er twijfels zouden rijzen over een mogelijke positieve houding ten opzichte van Al-Shabaab. Het CGVS verdenkt u echter helemaal niet van banden te hebben met Al-Shabaab, waardoor de opmerkingen van uw advocaat dus niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen (CGVS, p. 5, 29).

Wat betreft de door u neergelegde scheidingsakte d.d. 05-02-2023, waarmee u de scheiding van uw tweede man wenst aan te tonen, dient te worden gewezen op het feit dat dit een kopie betreft evenals op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en kunnen deze an sich de gedane vaststellingen niet wijzigen.

De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Het door u voorgelegde VGV-attest d.d. 12-10-2022 toont aan dat u een besnijdenis van type 3 hebt ondergaan, maar houdt voor de rest geen verband met uw asielmotief en vrees. Dit bevestigt u trouwens zelf wanneer u er specifiek naar gevraagd wordt (CGVS, p. 5 & 17).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet

worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten

– in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert mortieraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;

- Het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht;
- Artikel 3 van het EVRM.

Inzake haar tegenstrijdige verklaringen benadrukt verzoekster het korte tijdsbestek en de vereiste om bondige verklaringen af te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij volhardt in haar verklaringen zoals deze werden afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Wat haar vertrek uit Somalië betreft wenst verzoekster op te merken dat zij moeite heeft met correcte tijdsinschattingen te maken gelet op haar onbestaande geschooldheid en het minieme belang dat in Somalië aan data wordt gehecht.

Zij is bovendien al lang op de vlucht van haar problemen, eerst binnen Somalië en vervolgens was zij genoodzaakt om ook haar thuisland te verlaten.

Gelet op het voorgaande in combinatie met de traumatische incidenten en fysieke mishandelingen die verzoekster heeft moeten doorstaan, kan het haar niet kwalijk worden genomen dat zij geen correcte tijdsinschatting kan maken over haar vertrek uit haar eigen dorp dan wel uit Somalië.

Wat haar scheiding betreft, benadrukt verzoekster dat zij zelf na de scheiding geen document of brief heeft ontvangen. Het document dat ondertekend werd ligt bij Al Shabaab en werd niet aan haar meegegeven.

Verzoekster begrijpt niet waarom het onwaarschijnlijk zou zijn dat de familieleden van het slachtoffer de familieleden van verzoekster zouden hebben gewaarschuwd dat als verzoekster terugkomt, zij haar zullen vermoorden. Immers zijn ze kwaad, emotioneel en zinnen op wraak. Op zo'n moment maakt men geen rationele afweging wat wel en niet te zeggen. Zij willen bloed zien.

Bloed van verzoekster en/of haar zoon. Op het moment van de feiten was haar zoon erg jong (9 jaar oud) en is hij gelukkig gespaard gebleven. Echter, nu hij de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt, is verzoekster doodsbang dat haar zoon het slachtoffer zal worden van bloedwraak omdat zij deze wraak niet op verzoekster zelf kunnen uitvoeren.

Verzoekster staat verder niet in voor de handelingen en gedragingen van derden en dus *in casu* die van haar stiefvader. Zij weet ook niet waarom hij het tweede huwelijk niet heeft proberen tegen te houden en zij heeft dit onderwerp evenmin besproken met hem.

Aangaande de timing van het tweede huwelijk, stelt verzoekster dat zij nooit had verwacht dat haar ex-man zou willen teruggaan naar haar. Zij werd namelijk vijf jaar lang in het ongewisse gelaten en hij keerde ook niet, na terugkeer in de regio in 2019, meteen terug naar verzoekster. Verzoekster besloot dan te scheiden en met haar neef te trouwen. Pas na het tweede huwelijk kwam de ex-man tot bij haar en kwam hij erachter dat zij met iemand anders was gehuwd.

Inzake het verloop van de scheiding wenst verzoekster de volgende verduidelijking aan te reiken. Zij is naar de rechtbank van Al Shabaab gestapt en heeft gevraagd om te scheiden aangezien haar ex-echtgenoot er niet was om haar te ondersteunen en de momenten dat hij er dan was, maakte hij alleen ruzie etc. Landeninformatie stelt duidelijk dat vrouwen een scheiding kunnen aanvragen in sharierechtbanken onder bepaalde voorwaarden. Een van de toegestane voorwaarden is dat de vrouw geen ondersteuning krijgt van haar echtgenoot. Aangezien verzoekster voor vijf jaar werd achtergelaten zonder enige ondersteuning van haar ex-man, viel ook zij onder de voorwaarden om een scheiding te mogen aanvragen en dus ging zij naar de sharierechtbank in haar regio. De verklaringen van verzoekster komen aldus wel overeen met de informatie over scheidingen.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming met verwijzing naar de preciaire veiligheidssituatie.

3.1.2. Op 26 februari 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- EUAA, "*Country Guidance: Somalia*", van oktober 2025;
- EUAA, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*", van mei 2025;
- EUAA, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- Cedoca, "*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*" van 25 maart 2025 (update);
- Cedoca, "*COI Focus Somalië – Vrouwelijke genitale verminking*" van 20 februari 2025 (update);

- LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), "Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)" - Translation van 13 mei 2025.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar zij ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de asielpcedure (i) en haar verklaringen over haar scheiding en daaropvolgende tweede huwelijk op geen enkel punt overtuigen (ii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkingen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat er verscheidene discrepanties waren tussen de verklaringen van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal:

"Bij de DVZ verklaarde u immers dat u heel uw leven in Cali Afrax hebt gewoond, tot aan uw vertrek in juni 2021 (Verklaring DVZ, p. 6 & p. 13). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u eerst dat u enkel in Cali Afrax hebt gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 23-04-2024, hierna "CGVS", p. 6), maar later verklaart u dat u in juni 2020 naar Ceelasha Biyaha bent getrokken met uw moeder en kind, en daar vervolgens een jaar hebt verbleven (CGVS, p. 8 & 9). Gevraagd naar waarom u bij de DVZ niet vertelde over uw verblijf in Ceelasha Biyaha, verklaart u dat u dat niet kunt meetellen omdat u daar geschuild hebt en niet echt geleefd. (CGVS, p. 28). Het feit dat u deze tijd niet meetelt als leven omdat u op de vlucht was, is echter geen afdoend argument om deze woonplaats niet te vermelden bij de DVZ. Bovendien verklaart u zelf dat u in Ceelasha toch een jaar verbleef en meteen op zoek bent gegaan naar werk om u en uw familie te onderhouden, wat aantoonde dat u meer deed dan enkel schuilen voor uw problemen.

Het feit dat u niet enkel in Cali Afrax verbleef is ook cruciaal voor uw asielrelaas, omdat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS uw asielrelaas ook verder uitdiept met bijkomende bedreigingen en problemen die zich in Ceelasha Biyaha hebben voorgedaan. Zo verklaart u dat uw ex-man A.I [...] enkele maanden na uw vertrek naar Ceelasha Biyaha is gekomen om u te zoeken en te doden. U verklaart dat deze nieuwe bedreiging voor u de rechtstreekse aanleiding was om te vluchten naar België (CGVS, p. 16). In die zin zouden deze elementen toch het vermelden waard moeten zijn. Het is dus buitengewoon opmerkelijk dat u tijdens uw eerste interview bij de DVZ helemaal niets heeft vermeld over deze gebeurtenissen. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u naast de kwestie dat u gezegd hebt dat u in Kenia hebt verbleven, maar dat u niet in detail kon treden over hoe u tot daar geraakt bent (CGVS, p.28). Het is bovendien extra opmerkelijk dat u daarna verklaart dat u dit wel wilde vermelden bij de DVZ, maar er niet de kans toe kreeg. (CGVS, p. 28). Toen u immers aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd hoe het interview bij de DVZ was verlopen antwoordde u eerst dat alles goed verlopen was (CGVS, p. 3). Gevraagd naar verdere opmerkingen over dit interview, herhaalt u uw problemen met uw stiefvader en man, maar haalt u nergens de problemen of gebeurtenissen uit Ceelasha Biyaha aan, noch dat u deze op de DVZ niet hebt kunnen aanhalen. Uitdrukkelijk gevraagd of u bij de DVZ alles kon vertellen wat u wou, antwoordt u bevestigend. (CGVS, p. 4). Gezien de door u verklaarde gebeurtenissen in Ceelasha Biyaha tot de kern van uw vrees behoren, is het dus uiterst merkwaardig dat u hierover niets vermeld heeft bij de DVZ. Deze vaststellingen doen het geloof in uw verklaarde problemen en vrees bij terugkeer sterk afnemen.

Bovendien dient ook opgemerkt te worden dat door deze weglating bij de DVZ uw verklaringen over het moment van uw vlucht uit Somalië sterk verschillen met wat u verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bij de DVZ verklaart u immers dat u in juni 2021 vertrokken bent, ongeveer twee maanden in Kenia verbleef en vervolgens na een doorreis op 25 september 2021 in België bent aangekomen (Verklaring DVZ, p 6 & 13). De verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS zijn heel wat onduidelijker op dit vlak. Zo verklaart u eerst dat u in augustus 2021 uit Somalië vertrok (CGVS, p. 11) en dat u negen maanden onderweg was. Gezien uw aankomst in België in september 2021 geregistreerd werd, kan dit niet kloppen. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u in die negen maanden ook de tijd meetelde waarbij u in Somalië op de vlucht was (CGVS, p. 28), maar dat komt dan weer niet overeen met uw eerdere verklaringen tijdens datzelfde onderhoud waarbij u verklaarde dat u een jaar voor uw vertrek naar België op de vlucht

sloeg richting Ceelasha Biyaha (CGVS, p. 16). Uw inconsistente verklaringen over de timing van uw problemen en vlucht ondermijnen hierdoor wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.”

De Raad stelt vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure.

Verder in haar verzoekschrift stelt verzoekster dat ze moeite heeft met tijdsaanduidingen gelet op haar gebrek aan scholing en er in Somalië geen belang wordt gehecht aan exacte data. Dat er in Somalië minder waarde wordt gehecht aan data, is een geheel ongefundeerde bewering die niet zomaar kan worden aangenomen. Wat verzoeksters vermeende gebrek aan tijdsbesef betreft, merkt de Raad op dat verzoekster klaarblijkelijk wel in staat was om exacte data op te noemen tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de bewering dat verzoekster geen, of een verminderd besef van tijd zou hebben.

Waar verzoekster stelt getraumatiseerd te zijn en er daarom geen juiste data van haar kunnen worden verwacht, merkt de Raad op dat er geen enkel objectief medisch attest neerligt waaruit een cognitieve beperking blijkt of enige andere vorm van psychologische problematiek.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster geen eenduidige verklaringen aflegde inzake haar scheiding:

“U verklaart dat u de scheiding hebt aangevraagd bij Al-Shabaab en in 2014 van hen de toestemming kreeg om te scheiden, omdat uw man lang weg was en niet meer voor u zorgde (CGVS, p. 24). Pas vijf jaar later keerde uw man terug naar Cali Afrax, waar hij u meteen beschuldigde van overspel omdat hij niet had toegestemd met de scheiding (CGVS, p. 25). Nochtans verklaart u zelf dat de scheiding door de rechtbank van Al-Shabaab geregeld werd en dat uw ex-man een gevestigd lid van Al-Shabaab was (CGVS, p. 13). Het is dus zeer opmerkelijk dat uw man niet eerder op de hoogte was van uw scheiding. Wanneer u daarna gevraagd wordt of u geen bewijs had gekregen van uw scheiding, antwoordt u dat u geen brief hebt gekregen (CGVS, p. 25). Dit stremt echter met uw verklaring aan het begin van het persoonlijk onderhoud, waar u zei dat de AS-leider akkoord is gegaan om een document te tekenen dat aantoont dat u gescheiden was van uw eerste man (CGVS, p. 4).”

Het al dan niet hebben ontvangen van het document in 2014, doet geen afbreuk aan het bestaan van een formeel document over de scheiding, althans volgens verzoeksters verklaringen. Het geheel van de motivering blijft ongewijzigd dat het niet aannemelijk is dat de scheiding niet beter bekend was bij haar ex-man van zij in 2014 scheidde.

Tegen het onderhavig motief ontwikkelt verzoekster ook het volgende argument in haar verzoekschrift:

“Verzoekende partij begrijpt niet waarom het onwaarschijnlijk zou zijn dat de familieleden van het slachtoffer aan de familieleden van verzoekende partij zouden hebben gewaarschuwd dat als verzoekende partij terugkomt, zij haar zullen vermoorden. Immers, zij zijn kwaad, emotioneel en zinnen op wraak. Op zo'n moment maakt men geen rationele afweging wat wel en niet te zeggen. Zij willen bloed zien. Bloed van verzoekende partij en/of haar zoon M [...]. Op het moment van de feiten wad M [...] erg jong (9 jaar) en is zij gelukkig gespaard gebleven. Echter, nu hij de leeftijd van 16 heeft bereikt is verzoekende partij doodsbang dat haar zoon het slachtoffer zal worden van bloedwraak omdat zij deze wraak niet op verzoekende partij zelf kunnen uitvoeren...”

Het is de Raad geheel onduidelijk waarop dit argument betrekking heeft, omdat dit niet concreet in verband kan worden gebracht met het relaas van verzoekster.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing met rede dat het niet aannemelijk is dat niemand op de hoogte was van de scheiding:

“Naast uw tegenstrijdige beweringen over mogelijke scheidingspapieren, is het ook niet aannemelijk dat in al die jaren niemand op de hoogte was van uw scheiding. Zo verklaart u dat uw scheiding reeds in 2014 werd geregeld door Al-Shabaab, maar dat er buiten de mensen die de scheiding regelden niemand op de hoogte was. Gevraagd of uw stiefvader op de hoogte was, antwoordt u ontkennend dat u hem dat niet kon zeggen, omdat hij niet akkoord zou gaan (CGVS, p. 25). Dat is op zijn zachtst uitgedrukt opvallend te noemen, omdat u eerder verklaarde dat ook uw stiefvader een lid van Al-Shabaab is (CGVS, p. 13-14). Hij regelde zelfs het huwelijk met uw eerste man (CGVS, p. 23). Bovendien verklaart u dat u na uw scheiding, en dus na vijf jaar

afwezigheid, opnieuw introk bij uw moeder en stiefvader (CGVS, p. 6 & 11), wat het wel heel onwaarschijnlijk maakt dat uw stiefvader in al die tijd helemaal niet op de hoogte was van de reden daartoe, namelijk uw scheiding. Dat wordt enkel versterkt doordat u stelt dat u na uw scheiding onderhouden werd door uw neef, met wie u daarna in 2020 in het dorp Cali Afrax getrouwd bent (CGVS, p. 26; Verklaring DVZ, p. 8).

Bovendien verklaart u dat uw stiefvader op de hoogte was van uw tweede huwelijk, maar het niet probeerde tegen te houden. Gezien u zelf beweert dat uw stiefvader niet wist dat u gescheiden was, is dit toch erg vreemd te noemen. Het is niet aannemelijk dat uw stiefvader een tweede huwelijk zou toestaan indien hij ervan uit ging dat u nog steeds getrouwd was met uw eerste man met wie hij uw huwelijk eigenhandig had geregeld (CGVS, p. 23).

U verklaart bovendien zelf dat overspel bij Al-Shabaab gelijk stond met de doodstraf (CGVS, p. 14). Het gegeven dat uw stiefvader als lid van Al-Shabaab dit huwelijk, dat zijn eigen eerder geregelde huwelijk met uw eerste man ongedaan zou maken, niet probeerde te stoppen, zeker met een aanwezigheid van een rechtbank van Al-Shabaab in Cali Afrax, gaat sterk tegen alle logica in.

Ook de timing van uw tweede huwelijk roept nog meer vragen op. Zo verklaart u dat uw eerste man eind 2019 terugkeerde na een lange afwezigheid, en u vervolgens meteen beschuldigde van overspel (CGVS, p. 26). Uw tweede huwelijk vond echter plaats in 2020, nadat u al op de hoogte was van de terugkeer van uw eerste man. Nochtans verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud en tijdens uw interview bij de DVZ dat uw eerste man pas terugkeerde na uw huwelijk met uw tweede man (CGVS, p. 4. & Vragenlijst CGVS, p. 2). Gevraagd om dit te verklaren, zegt u dat uw man eerst naar de omgeving rond Cali Afrax was teruggekeerd, en pas na uw huwelijk tot in Cali Afrax zelf was afgezakt (CGVS, p. 26), wat geen overtuigende verklaring voor deze inconsistentie is. Er kan immers niet worden ingezien waarom uw eerste man in al die tijd zich niet in zijn eigen dorp zou rondbewegen of naar zijn huis zou terugkeren, zeker gezien Al-Shabaab er de macht had en de echtscheidingsperikelen die op dat moment speelden tussen u en hem (CGVS, p. 14)."

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift niet in te staan voor de handelingen en gedragingen van haar stiefvader. Dit doet op geen enkele wijze afbreuk aan de ongeloofwaardige gang van zaken zoals deze werd geschetst door verzoekster.

Inzake de timing van het tweede huwelijk stelt verzoekster dat ze nooit verwachtte dat haar man ging terugkeren en dit pas deed nadat het tweede huwelijk was afgesloten, ook al was hij al in 2019 in de regio aanwezig. In se betreft dit een loutere herhaling van hetgeen ze verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht op dat het verloop van haar scheiding(en) niet aannemelijk is:

"Tot slot dient er ook opgemerkt te worden dat het verloop van uw scheiding, zoals geregeld door Al-Shabaab, niet overeenstemt met de landeninformatie daaromtrent. Daaruit blijkt immers dat Al-Shabaab niet alleen eerst probeert te mediëren in een huwelijk, maar waar mogelijk na een scheiding er ook voor zorgt dat de vrouw snel opnieuw huwt met een ander lid van Al-Shabaab (zie administratief dossier). U maakt echter geen enkel gewag hiervan tijdens uw verklaringen. Bovendien gebeurt het aanvragen van de scheiding niet zomaar: vrouwen gaan met hun problemen eerst naar een vrouwelijk hoofd van de gemeenschap. Als zij het niet opgelost krijgt, wordt de zaak doorgegeven aan een mannelijke leider van de gemeenschap. Pas als hij de zaak niet kan regelen, gaat men naar de rechtbank van Al-Shabaab. Nochtans verklaart u dat u naar een "rechtachtige" plaats bent gegaan waar ze mensen veroordelen. Specifiek gevraagd of u daar eerst met iemand anders over gesproken hebt, zegt u dat er niemand was om mee te spreken en gewoon naar hen bent gegaan (CGVS, p. 25). Ook dit ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Volledigheidshalve zijn uw verklaringen over de beëindiging van het huwelijk met uw tweede ex-man ook erg onduidelijk. Zo stelt u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud dat uw man u heeft afgezet in Ceelasha Biyaha, waarna hij vertrok om werk te zoeken in Mogadishu. Daarna hoorde u niets meer van hem (CGVS, p. 8). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat uw tweede man u een scheidingsakte heeft bezorgd via uw halfbroer met wie u in België samenwoont. Daarnaast doen uw verklaringen over uw tweede scheiding alleen maar meer vraagtekens rijzen. Gevraagd naar de reden van uw tweede scheiding zegt u immers dat uw man moest scheiden van zijn moeder, omdat hij door u heel wat problemen kende die bleven aanhouden omdat hij met u getrouwd was (CGVS, p. 27). Deze redenen zijn evenwel niet aannemelijk daar er aan uw problemen geen geloof kan worden gehecht. Hierbij is het belangrijk om op te merken dat uw verklaringen over de scheiding ook haaks staan op de beschikbare landeninformatie over huwelijken en scheidingen in Somalië. Uit deze informatie blijkt immers dat Somalische mannen zeer eenvoudig kunnen scheiden van hun vrouw. Het volstaat om de zogenaamde talaq uit te voeren: als de man drie keer tegen zijn vrouw zegt dat hij van haar scheidt, is de scheiding een feit (zie administratief dossier). Er is dus geen

speciale procedure met bijhorende documentatie vereist. Toch deed uw ex-man de moeite om een scheidingsakte te verkrijgen en die vervolgens op te sturen naar uw halfbroer, en dat zelfs twee jaar na uw vlucht naar België. Hier dient trouwens nogmaals onderlijnd te worden dat het wel erg opvallend is dat uw ex-man weet dat hij de papieren naar uw halfbroer moet sturen omdat u bij hem verblijft, terwijl u eerder had aangegeven niets meer gehoord te hebben van uw ex-man.”

In haar verzoekschrift citeert verzoekster een algemene stelling inzake scheidingen in Somalië in het licht van de Sharia. De door de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie heeft echter betrekking op een scheiding uitgevoerd door een Al-Shabaab rechtbank, hetgeen aansluit bij de specifieke context van verzoekster en dus relevant is *in casu*. Het administratief dossier bevat twee bronnen. Het verzoekschrift betreft echter slechts een bron van de landeninformatie die door de bestreden beslissing is aangehaald (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2), zodat het de Raad niet duidelijk is hoe dit afbreuk zou kunnen doen aan de bestreden beslissing.

“Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, uw echtscheiding(en) die daaruit voortvloeiden en u dus geen reëel zicht biedt op uw werkelijk netwerk, heeft u evenmin aangetoond dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat het risico op ernstige schade betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de pertinente motivering van de aanvullende nota van de commissaris-generaal, die in eenzelfde lijn ligt als de bestreden beslissing:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclan geweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in

Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Galgaduud te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Galgaduud een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud is begrensd door Ethiopië in het noordwesten en de Indische Oceaan in het zuiden. De federale coalitietroepen, de Macawisley (lokale clanmilities) en al-Shabaab zijn de belangrijkste actoren in de regio. Galgaduud wordt beschreven als een langdurig strijdtoneel om controle tussen regeringstroepen en al-Shabaab. Clanconflicten monden uit in (dodelijk) geweld.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Galgaduud geschat op 812.638 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 januari 2024 177 geweldsincidenten in de regio registreert, waaronder vooral battles (105). Het gaat hier vooral om intra- en interclangeweld waarbij clanwraak of ruzie over grondeigendom motieven kunnen zijn. Ook noteert ACLED aanvallen van de Abgaalclan tegen AS, gevechten tussen lokale clans en lokale politie of de Somalische inlichtingendienst, antiterreuroperaties tegen AS en AS aanvallen tegen de nationale veiligheidsdiensten en hun partners. ACLED noteert voor deze verslagperiode in totaal 944 dodelijke slachtoffers door het geweld in Galgaduud. De meerderheid wordt geregistreerd onder battles, namelijk 767. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens antiterreuroperaties tegen AS, AS-aanvallen tegen clanmilities en veiligheidsdiensten en interclangeweld over grondbezit en/of clangeweld. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 120 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en –schuilplaatsen of –posities. ACLED noteert 52 burgerdoden voor deze verslagperiode. Het gaat voornamelijk om gerichte moorden door clans, in het kader van clanwraak, of door AS, veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast worden burgers ontvoerd door clanmilities en AS, worden ze dodelijk getroffen door een geïmproviseerd springtuig en een VS-luchtaanval in januari 2024 maakt 2 burgerdoden in de stad Galcad.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 480 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 (gemiddeld 4 incidenten per week), waarbij 2.719 mensen omkwamen (ongeveer 335 doden per 100.000 inwoners). In de periode van 1 april 2023 tot en met 16 maart 2025 raakten 11.203 personen uit Galgaduud ontheemd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Galgaduud, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP